

İsa Mesih bir Ölüyü Diriltiyor

Yuhanna 11

1 Meryem ile kızkardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastalanmıştı.

2 Meryem, Rab'be güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla O'nun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryem'in kardeşiydi. 3 İki kızkardeş İsa'ya, "Rab, sevdiğin kişi hasta" diye haber gönderdiler.

4 İsa bunu işitince, "Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine hizmet edecek" dedi.

5 İsa Marta'yı, kızkardeşini ve Lazar'ı severdi. 6-7 Bu nedenle, Lazar'ın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, "Yahudiye'ye dönelim" dedi.

8 Öğrenciler, "Rabbî" dediler, "Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?"

9 İsa şu karşılığı verdi: "Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. 10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur." 11 Bu sözleri söyledikten sonra, "Dostumuz Lazar uyudu" diye ekledi, "Onu uyandırmaya gidiyorum." 12 Öğrenciler, "Ya Rab" dediler, "Uyuduysa iyileşecektir." 13 İsa Lazar'ın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı. 14 Bunun üzerine İsa açıkça, "Lazar öldü" dedi. 15 "İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim."

16 "İkiz" diye anılan Tomas öbür öğrencilere, "Biz de gidelim, O'nunla birlikte ölelim!" dedi.

17 İsa Beytanya'ya yaklaşınca Lazar'ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. 18 Beytanya, Yeruslım'e on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı. 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Marta'yla Meryem'i avutmaya gelmişti. 20 Marta İsa'nın geldiğini duyunca O'nu karşılamaya ıktı, Meryem ise evde kaldı.

21 Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim lmezdi. 22 şimdi bile, Tanrı'dan ne dilerseñ Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum."

23 İsa, "Kardeşin dirilecektir" dedi.

24 Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi.

25 İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi lse de yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"

27 Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim." 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryem'i gizlice çağırdı. "ğretmen burada, seni çağırıyor" dedi.

29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsa'nın yanına gitti.

30 İsa henüz köye varmamıştı, hl Marta'nın kendisini karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem'le birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.

32 Meryem İsa'nın bulunduğu yere vardı. O'nu görünce ayaklarına kapanarak, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim lmezdi."

33 Meryem'in ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını gören İsa'nın iini hüzün kapladı, yüreği sızladı. 34 "Onu

nereye koydunuz?” diye sordu. O’na, “Ya Rab, gel gör” dediler.

35 İsa ağladı. 36 Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler.

37 Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini açan bu kişi, Lazar’ın ölümünü de önleyemez miydi?” dediler.

38 İsa yine derinden hüznlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. 39 İsa, “Taşı çekin!” dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi.

40 İsa ona, “Ben sana, ‘İman edersen Tanrı’nın yüceliğini göreceksin’ demedim mi?” dedi.

41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!” diye bağırdı.

44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

45 O zaman, Meryem’e gelen ve İsa’nın yaptıklarını gören Yahudiler’in birçoğu İsa’ya iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisiler’e giderek İsa’nın yaptıklarını onlara bildirdiler.

47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul’u toplayıp dediler ki, “Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O’na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.”

49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. 50 “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?”

51-52 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa’nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı’nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

53 Böylece o günden itibaren İsa’yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

55 Yahudiler’in Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yerusâlim’e gitti.

56 Orada İsa’yı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?” diye soruyorlardı.

57 Başkâhinlerle Ferisiler O’nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

Sorular:

- *Öyküdeki karakterler neler hissetiler?*
- *Öyküyü okurken sen neler hissettin?*
- *İsa Mesih’e iman etmek ve yaşama sahib olmak arasındaki bağlantı nedir? (24-25)*
- *Keşfettiklerini kimlerle paylaşabilirsin?*